

Rozważania: Wielki Wtorek

Rozważanie na Wielki Wtorek.
Proponowane tematy to:
Pokora, której uczy się św. Piotr;
W obliczu naszych słabości i
zdrad; Piotr rozumie, że musi
zaufać Bogu.

01-04-2021

- Pokora, której uczy się św. Piotr;
- W obliczu naszych słabości i
zdrad;
- Piotr rozumie, że musi zaufać
Bogu.

.....

ŻYCIE SWOJE ODDASZ za Mnie?
Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci:
Kogut nie zapieje, aż ty trzy razy się
Mnie wyprzesz (J 13, 38). Ewangelia
dzisiejszej Mszy Św. opowiada o
zapowiedzi zaparcia się Piotra. W
atmosferze szczególnej bliskości
Pana z jego uczniami podczas
Ostatniej Wieczerzy apostoł ten jest
zaskoczony, że Jezus przepowiada
mu jego zdradę. Nie może otrząsnąć
się z zaskoczenia. Nie rozumie, jak
może do tego dojść. Piotr chce być
wierny aż do śmierci, nie chce
dopuścić, aby jego pan został wydany
wrogom, aby być ukrzyżowanym.
Został już upomniany za takie myśli,
ale nadal nie może pogodzić się z
porażką Krzyża. Liturgia
przypomina nam, że „Zbliżają się dni
Jego zbawczej Męki i chwalebnego
Zmartwychwstania, dni, w których
czcimy zwycięstwo Chrystusa nad

złym duchem i wspominamy misterium naszego Odkupienia.”[1].

Piotr na swój sposób myśli, że jest gotowy oddać swoje życie za Pana. Rzeczywiście, wyciągnie swój miecz w momencie pojmania Jezusa i będzie musiał stawić czoła całemu oddziałowi, który przyjdzie uzbrojony, aby pojmać jego Pana. Nie brakuje mu odwagi ani uznania dla Jezusa. Jednak rzeczywistość pokaże mu, że te cechy nie wystarczą. Piotr nadal potrzebuje pokory, która wypływa z poznania samego siebie, a przede wszystkim z poznania Boga. Jezus nie przestał formować Piotra aż do ostatniej chwili. Te lekcje są najważniejsze w jego życiu: Piotr nie będzie Skałą z powodu swojej siły, ale z powodu pokory zdobytej dzięki dogłębnemu poznaniu Jezusa. Konieczne jest, aby doświadczając niewystarczalności swoich sił, zrozumiał że to Bóg go podtrzyma.

.....

ZAPOWIEDŹ zdrady Piotra pojawia się w dzisiejszej Ewangelii razem z zapowiedzią zdrady Judasza i służy nam do zwrócenia uwagi na wielką różnicę między nimi. Piotr złożył swoją słabość w ręce Jezusa; odwrócił wzrok od swoich błędów i swoich mocnych stron i nauczył się ufać Bożej dobroci, pokładać ufność w Boże plany, w Boże drogi. Piotr nie oszukiwał Jezusa, kiedy powiedział mu, że będzie wierny aż do śmierci. Chodziło o to, że polegał prawie wyłącznie na własnej sile: uważał siebie, za zdolnego do tego. Z kolei Judasz nigdy nie przyznał się do zdrady Jezusa, zawsze starał się zachować pozory. Piotr, przynajmniej wtedy, gdy był z Chrystusem, nie dbał o pozory, choć ulegał im gdy był przesłuchiwany przez służącą w domu arcykapłana.

Aby zapobiec swemu oszołomieniu, rybak z Kafarnaum mógł użyć słów Augustyna: „Szukajcie zasług, szukajcie sprawiedliwości, szukajcie motywów, a zobaczycie, czy znajdziecie coś, co nie jest łaską”[2]. Piotr myślał, że jego miłość do Jezusa jest już wielka, wystarczająca, by znieść każdą próbę. Łatwiej było mu zachować wierność przed żołnierzami niż przed pozornie bardziej kruchym wrogiem. Służąca położyła kres pewności siebie Piotra. To wyzwolenie było konieczne: Piotr odkrył w ten sposób drogę własnego poniżenia, aby móc pójść za Chrystusem. Uwolniony od własnych sił i pragnień, był w stanie dostosować się do bożych planów i być im wierny.

Św. Bernard, w tym kontekście, przypomina nam że lepiej jest zwracać uwagę na to, co Bóg jest gotów uczynić dla każdego, także dla Piotra: „Nie patrz na swoje

cierpienia, ale na to, co On wycierpiał. W tym, co dla ciebie przeszedł, zobacz co dla ciebie uczynił, a przez to ujrzysz Jego dobroć mającą źródło w miłości. Miłość kazała Mu się uniżyć, a przez to tym bardziej okazała się Jego dobroć. Im bardziej stał się dla mnie wzgardzony, tym więcej stał mi się drogi”[3].

„CZĘSTO MYŚLIMY, że Bóg polega tylko na dobrej i zwycięskiej stronie każdego z nas, podczas gdy w rzeczywistości większość Jego zamierzeń dokonuje się poprzez i pomimo naszej słabości (...). Zły każe nam patrzeć na naszą kruchość z negatywnym osądem, podczas gdy Duch Święty wydobywa ją na światło dzienne z czułością. Czułość jest najlepszym sposobem, aby dotknąć tego, co w nas kruche (...). Wiara w

Boga obejmuje również wiarę w to, że On może działać nawet poprzez nasze lęki, nasze słabości, nasze ułomności. I uczy nas, że pośród życiowych burz nie powinniśmy się bać oddać steru naszej łodzi Bogu. Czasami chcielibyśmy mieć wszystko pod kontrolą, ale On zawsze ma szersze spojrzenie”[4].

Napełnia nas pokojem świadomość, że Bóg chce, abyśmy ufali Mu i dobru które posiadamy, a które jest również Bożym darem. Piotr poszedł przed nami także w tym względzie, aby być dla nas przykładem. To napełnia nas spokojem, gdy odkrywamy, że możemy polegać na naszych mocnych stronach i zdolnościach - wielu lub niewiele - ponieważ Bóg pomnoży je w obfitości. Jakie wielkie mamy pragnienie nauczyć się nie polegać wyłącznie na naszych zdolnościach w misji, która została nam powierzona i która w pewien sposób nas przerasta! Jesteśmy

z dumieni i przepełnieni
wdzięcznością za miłość, jaką Bóg
ma dla nas, aby czynić cuda z naszą
współpracą.

Św. Tereska od Dzieciątka Jezus w
następujący sposób odnosiła się do
życia Piotra: „Rozumiem bardzo
dobrze, że św. Piotr upadł. Biedny
św. Piotr ufał sobie, zamiast zaufać
wyłącznie Bożej sile.... Jestem
przekonana, że gdyby św. Piotr
pokornie powiedział do Jezusa: ‘Daj
mi siłę, abym szedł za Tobą aż do
śmierci’, otrzymałby ją
natychmiast.... Zanim zacznie
rządzić całym Kościołem, który jest
pełen grzeszników, dobrze było aby
doświadczył na własnym ciele, jak
niewiele człowiek może uczynić bez
Bożej pomocy”[5]. Dzięki temu
oświadczeniu św. Piotr będzie
wiedział, jak oddać swoje zdolności -
które, choć pożyczone, są cennym
darem - na służbę odkupienia. I jak
zwrócić się do swego Pana, który jest

wszechmocny. „Dlatego - podkreślał św. Josemaría - kiedy z gorącym sercem mówimy naszemu Panu, że tak, że będziemy Mu wierni, że jesteśmy gotowi ponieść każdą ofiarę, mówimy Mu: Jezu, z Twoją łaską; Matko moja, z Twoją pomocą. Jestem tak kruchy, popełniam tak wiele błędów, tak wiele małych błędów, że widzę siebie zdolnym, jeśli na to pozwolisz, do popełnienia wielkich!”[6]

[1] *Prefacja II o Męce Pańskiej*. Używa się jej w poniedziałek, wtorek i środę Wielkiego Tygodnia.

[2] Św. Augustyn, *Kazanie* 185.

[3] Św. Bernard, *Kazanie 1 o Objawieniu Pańskim*, 1-2.

[4] Franciszek, List apostolski *Patris corde*, n. 2.

[5] Św. Teresa od Dzieciątka Jezus,
Ostatnie rozmowy, 7 sierpnia 1897 r.

[6] Św. Josemaría, *List* 2, nr 32b.

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/article/wielki-wtorek/> (18-03-2026)